

نگویم لب پنهان و دیده بر دوز و لیکن هر مقامی را مقالی . سعدی .
نظیر : هر سخن را جایگاهیست . قرة العيون . هر سخن جائی و هر نکته مقامی دارد .
لکل مکان مقال . رجوع به فقره قبل شود .

لکل موسی فرعون .

لکم دینکم ولی دین . فرآن کریم . سوره ۱۰۹ . آیه ۶ .

اقتباس : مرا شکیب نمی باشدای مسلمانان ز دوی خوب لکم دینکم ولی دین .
مالی و للناس کم یهجوتنی سفها دینی لنفسی و دین الاناس للناس .

نظیر : عیسی بدمین خود موسی بدمین خود .

لکام برباد نهادن .

مثال : **زما وقت پنگ و کجا رفت نام** که بر باد صرصر نهاده لکام . مرحوم ادیب .

لکام سعیر . مثال : چون از خطر خیص بیرون شد خود را بسلک کرمان تهذیت کرد و گفت
اینجا منزلی لکام کبر بود چون بعافت رستیم کرمان را بر دیم . تاریخ سلاجهه کرمان . نظیر ، دامن کبر .

لکد به بخت خود زدن .

تئل : آتش در خرم من خود میزی دولت خود را بلکد میزی . نظامی .

لکد بگور حاتم زده است . بطنز و استهزار . بی نهایت بخیل و مسلک است .

لکد مادیان بنریان درد لکند . نظیر ، زن و شوهر جگ کنند ایلهان باور .

للبقاع دول .

اقتباس : صدر عالم چو بار داد در او آسان گفت للبقاع دول . کمال اسماعیل .

للحروب رجال .

تئل : مبارزان طریقت که نفس بشکستند بزود بازوی تقوی و للحروب رجال . سعدی .

للذکر مثل حظ الانثیین . فرآن اریم . سوره ۴ . آیه ۱۲ .

المعاقل شمه . خردمند پیش بین باشد .

لهم اندم قط علی هالم اقل و ندمت کثیراً علی ما قلت . (قال کسری ...) نظیر :

بسکه بر نا گفته شادان بوده ام بسکه بر گفته بشیمان بوده ام . روکی .

لهم تقولون مالا تفعلون و يحبون أن يحمدوا بهم اليم يفعلوا . فرآن کریم . سوره ۶۶ .

آیه ۲ . و سوره ۳ . آیه ۱۸۰ .

لنا علم وللامداد مال رضينا قصة الجبار فينا . منسوب علی علیه السلام .

نظیر : چون دین و خرد هستمان چه باک است که ملکت دنیا بدست ما نیست . ناصر خسرو .

لن ترانی گفتن • مقتبس از آیه شریفه ان برای واکن انظر الى العمل . سوره ۷ آیه ۱۳۹ اقتباس:
چو رسی بطور سینا ارسی مگو و بگذر که بیزد این تما بحوال لن ترانی . رضی نیشاوری .
نقل از افروده های آقای نفیسی بر دیوان رضی .
اسروزه از لن برای گفتن جواب خشک و خشن اراده کنند .

لن تالو البر حتی تشقوا هما تجرون • قرآن کریم ، سوره ۴ آیه ۸۶ .
نه چشمان را ز تو گردی نعیزد تا بود لن تالو البر حتی تشقوا در شان تو . سائی .
لنك انداختن • عادی که برسم آشتبی دادن و اصلاح ، میان مشت زنان و کشتی گیران معمول
بوده است و تعبیر مثلی بمعنی مطلق میانگی کردن استعمال میشود .
لنك ایستاده نماید درست (بنا آزموده هده دل بحسب که ...) اسدی . این بیت
بدون هیچ تغییری در بوستان سعدی بیز آمده است .
لنك بخر کور بخر پیر هخر . از مجموعه امثال طبع هند .
لنك حمام است هر کس بست بست .

لنك انداختن . درجایی بن آسامی را در مادن ممال :
سبکی کرد و بهنگام سفر کرد و برفت تا بگویند فرو هشته بر ما لنك . فرخی .
لنكی زیر و لنكی بالا ای غم دزد و نی غم کالا . کج .
لنك ملا فصر الدین است . گوشه دوری ملا بیگفت که دزد فرش دواح و ارار و
دسدار و دسرخان و اهالی . اد را رده است چون بژوهش کرده بدها لنكی از او
لسرقت رفته بود گفتند چرا دروغ کفسی گهت حر راست نگفم چه این لیک سرا بعی آن هه
بکار مرفت .

لنك و لوك .
لنك و لوك و خفه شکل و بی ادب سوی او صیفیز و اورا میطلب . مولوی .
چه که گرد بر گرد خرگاه طواف کردن و نا سر پوشیدگان درگاه درگاه مصاف پتوستن کار
لنكان و لوکان و بی فرهنگ است و کار نر دامان و اسردان . ارمقامات حبیدی .
لنكه گیوه را به سر نیزه چکار ؟

لنكی را برهواری پوشیدن . با جربه سی و حاکمی عیی را پهان داشن تمل :
مرا اندازه نمیبد عنر آن کجا باشد ولیکن چون کنم لنكی همیوشم برهواری . اوری .

- لنگی و رهواری اندر راه دین ناید نکو
اگرچه دم نسی بارم زدن ایکن چنان کاید
باز دستم بزیر سنت آورد
برد لنگی براهواری بیش
رو رو که بیکباره چونین توان بودن
یا دوستی صادق یا دشمنی ظاهر
ورنه آخر همه برون می بود
بیکبارگی از عاشق دوری توان جستن
توئی که حجت تو تیغ قاطع است بران
۱۰ در این مجال سخن نیست چرخ راه رچند
برد در عذر بس لنگی برهواری و من هردم
خاموش بهتری تو هکر بادی
سپهر برق عنان با براق همت تو
- خر لنگی بوری برهواری . سنائی .
برهواری هم پوشید لنگی . ویس و رامین .
کی شود بیرون لنگیت برهواری . ناصر خسرو .
یا اینرا جوابی گو که ناصر این زبردارد . ناصر خسرو .
چواهر یعنی اینقدر ویش آنجابر هواری . سرحوم ادیب .
بیرون برم بقدرت لنگی براهواری . سیف اسفنگ .
گرچه انکم بوری بگذرم از رهواران . سیف اسفنگ .
براهواری بیرون برم همی لنگی
نه خوش چینم چون کدخدای خرچنگی . اخسبکتی .
زمانه با تو برد لنگی برهواری . کمال اسماعیل .
- ۱۵ تاکی ای مست لاف هشیاری
بخنده می نهفت از دلش تاکی
خفته خفته ، کوئی که من آگاهم
تلنگیر ابرهواری برون بردن همیخواهی
اشاره بلنگی چون ستور لنگ آنجاکت بر دیزدان
- ۲۰ با هر که بوده باشد در نظم و شر امر و ز
دوره شعر بجایی که تولا بننم
نیم شنک سخنی کز عبارت فارغ
عطای خر من خود میکنم چو صاحب شیر
چو بر نشستنی ودادی عنان بمرکب خوبش
- ۲۵ **لن یدخل (یا) لن یلیح ملکوت السماء من لم یولده هر قین . منسوب بیسی**
علیه السلام . رجوع به لن باج ... شود .
- لن یصلح العطار ما افسد الدهر (و ...) از العراضه .
- لن یعدم المشاور هرشدا . رجوع به امرهم شوری ... شود .

لَوْ يَلْجُ مَلَكُوت السَّمَاوَاتِ مِنْ لَهْمٍ يَوْلَدْ هَرَقِينَ .

چون دوم بار آدمی زاده بزاد پای خود بر فرق علتها نهاد . مولوی .
جون زاده باشی عشق خود جون شیر در کامت کنم . اوحدی .
از خویشن بار دگر باید مژا بیدن ترا زاده ثانیست احمد در جهان
صد قیامت بود او اندر عیان زاده ثانیست احمد در جهان (۱)
کای قیامت نا قیامت راه چند ما زبان حال میگفتی بسی
که ز محشر حشر را پرسد کسی ۱۱ بهر این گفت آن رسول خوش بیام
رمز مونوا قل ووت یا کرام (۲) همچنانکه مرده ام من قبل موت
زانطرف آورده ام من صیبت و صوت پس قیامت شو قیامت را به بین
دیدن هر چیز را شرط است این تا نگردی این نداشتم تمام خواه کان انوار باشد یا ظلام . مولوی .

لَوْ تَرَكَ الْقَطَا لِيَلَا تَنَامَ .

لَوْ تَساوَى النَّاسُ لَهُمْ كُوَا جَمِيعًا . نظیر : نحن قسمنا بینهم معیشتم فی العجوة الدنيا و
رفعنا بعضهم فوق بعض درجات ليتخد بعضهم بعضا سخريا . قرآن کریم سوره ۴۴، آیه ۳۱ .

لَوْحٌ وَ قَلْمَنْ بِقْطَعٌ دِمَاغٌ وَ زِبَانٌ قَسْتَ

لَوْحٌ وَ قَلْمَنْ بِدَانٌ وَ زِلْوَحٌ وَ قَلْمَنْ هِپَرْسَ . عطار .

۱۵

لَوْخٌ بِالَّانَ كَسَى سَعْدَ الْأَشْتَنَ . نظیر : بیزر بیلان کسی گذاشتند .

أَوْ ذَاتٌ سَوَارٌ لَطَمْتَهِ . نظیر : کسیکه بما نزدید بود کلاع کون دریده بود . (۳)
لوزینه بگاو دادن از کون خریست . جامع المنیل . رجوع به آنکه بی چشم است...
و رجوع به خر چه داند . . . شود . نظر : هرچه ار حس و خیال بی و نست ابله انرا در آن نصیب
نیست جایکه گاو را در لوزینه و سرغ برمان . کیمیای سعادت .

۲۰

لَوْزِينَهَ كَهْ سَاز وَارْجَانَ أَسْتَ . دره عده چو پر خوری زیان است . امیر خسر و دهلوی .

لَوْظَهْرَتِ الْحَقَّا يَقِنْ لِبَطْلَتِ الشَّرَاعِعَ . از دیباچه جلد پنجم مشنوی .

لَفْعَلِمِ الْمَلْوَكَ مَانِحُنَ فِيهِ مِنْ لَذَّةِ الْعِلْمِ لَحَارِبُونَا بِالسَّيْوفِ عَلَيْهِ . امام ابوحنیفه .
اگر یادشاهن از مرد داشت آ کاه شوند با شمشیر در بدست کردن آن بجدال ما برخیزند .

۲۵

لَوْ غَيْرُ ذَاتٌ سَوَارٌ لَطَمْتَهِ . رجوع به لو ذات . . . شود .

لَوْلَا التَّشْهِيدَ كَانَتْ لَاَنَهُ نَعْمَ . (ماقال لاقط الا فی تشهیده . . .)

تمثیل : جواب سائلان از وی نعم باشد نعم در بی

(۱) پسلویک عن الساعة . . . قرآن کریم . سوره ۷ . آیه ۱۸۶ . (۲) متوا قبل ان تموتوا .

(۳) باشعی سندرن داش کاشکی ببرداش اولاًیدن ، آغازی یاندرن آش کاشکی ببرآش اولاًیدن .

بجز وقت نشید در کلامش کس نیاید لا . سلمان ساوجی .
لولا الجھال لھلک الرجال . تسلی: چنانکه گویند . . . یعنی اگر نه بی خردانندی مردم
 تباہ شدی . از قابوسام .

لولا الحمق لخربت الدنیا .

لولا العیشیات لبطلت الحکمة .

لولا المشقة ساد الناس کلهم **الجود یفقر و لا قدرا مقتال** .
لولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لخدمت صوامع و بیع . فرآن کریم سوره ۲۲ . آیه ۴۱ .
لولا قچه قدر دار داند رمیان بحر **گوهر چه قیمت آرداند رصمیم کان** .
 رشید و طواط . رجوع به سفر مرسی . . . شود .

۱۰ **لولو خواهی بجوی از تک عمان** . (دور شو از صحبت مذکور یعنی بر طمع
 میوه شاخ خشک مجنیان معنی جوانی ذ سر فرآن دریاب . . .) آفای حاج سید نصر الله تقوی .
 رجوع به آه از این واعظان . . . شود .

لولهینش آب هیگیرد (یا) بسیار آب هیگیرد . زیاده متمول یا زیاده معتبر است .
لولهین و آفتایه یک کار کنند اما در گمر و گذاشتن قدر هر یک معلوم شود .
 ۱۵ رجوع به آفایه و لولهین . . . شود .

لولیگری تخم نیست که بکار ند هر که لولی گری کرد لولی است .
لو کان فیهم ما آلهة الا الله لفسدتا . فرآن کریم سوره ۲۲ . آیه ۲۱ . اقتباس: باز منصور
 برخاست پس از آنکه او [ابومسلم خراسانی] کشته شد دور کوت نماز کرد و خدای تعالی را شکر کرد
 پس گفت لو کان فبها . . . تاریخ سیستان . رجوع به دو پادشاه . . . شود .

۲۰ **لوم بالرجل ان یستخد م ضیفه** . بکار خدمت داشتن مرد ، میهمان خود را نک اشد .
لويشه بر سر اسبان بد لگمام کنند (سرا کنند بیفکن که خود گرفتارم . . .) سعدی .
لہ ملک ینادی کل یوم **لدوا للموت و ابنووا للخراب** . رجوع به از مرک
 خود چاره . . . شود .

لیت النقاب على النساء محروم کیلا تعز قیحه انسانا . نظری: ذکر نی فوک حواری اهلی .
لیت و هل ینفع شيئا لیت (. . . لیت الشباب بوع فاشتریت .)

نظری: و هل یعنی من العدثان لیت . ان لیتا و ان لوأ عناء . رجوع به در اگر توان نشست ، و
 به کاشکی را کاشتند . . . و به اگر را با مکر . . . شود .

لیس الیع علی ابناء الملوك . حدیث . پادشاه زادگان را چون اسیر شوند به برداشکی نگیرند .

لیس التکحل فی العینین کالکحل . (و ان علمك علم لا تکله ...) متنبی .
لیس الخبر کالمعاينة . حدیث .

اقتباس : من همی دانستت بی امتحان لیک کی باشد خبر همچون عیان . مولوی .
 جهادیدگان را بنا دیدگان نکردند بیکسان پسندیدگان . از قابوسنامه .
 اشاره : ما همی از زنده گوئیم او همی از مردہ گفت

آن ما یکسر عیان است آن او یکسر خبر . معزی .

نظیر : شنبدن کی بود مانند دیدن . رجوع به از حق تا ماحق چهار انگشت ... شود .

لیس الشجاع الذى يحمى مطیته يوم النزال و نار الحرب تشتعل
 لكن فتی غض طرف اوئی بصراء عن الحر امام فذاك الفارس البطل . از قتوت نامه .
لیس الشدید بالضریمة ائما الشدید الذى يعلک نفسه . حدیث .

لیس الشیب هن العمر . علی علیه السلام .

لیس الغنی بكثرة المال و ائما الغنی غنی النفس . حدیث .

لیس الفتی من يقول كان ای . (ان الفتی من يقول ها انذا ...)
 رجوع به آنجا که بزرگ باید بود ... شود .

لیس حسن الجواران لا تو ذی جارک ای من حسن الجواران تحمل اذی جارک .
 حسن این علی علیه السلام . نظیر : ما زال جبریل یوصی با الجار حتی ظننت انه سیوره . حدیث .

لیس على الاعمى حرج . فرآن کریم . سوره ۲۴ . آیه ۶ . و سوره ۴۸ . آیه ۱۷ . اقتباس :
 گر تو کوری نیست بر اعمی حرج ورنه رو کالصیر مفتاح الفرج . مولوی .

لیس على الامین الايمین . قاعدة فقهی .

لیس على المجنون حرج . بر دیوانه قلم نیست .
 عقل کل را خواست رایت در کف آرد باز گفت

نیست بر دیوانه بیش مردم دانا قلم . کانی .

لیس على المريض حرج . مقتبس از فرآن کریم سوره ۴۸ . آیه ۱۷ .

لیس في الامکان ابدع مما كان . غزالی .

بچشم علت تو هرچه هست همیوب است . درست و راست نگر تاهمه هنر یابی . کمال اسماعیل .
 رجوع به ابلهی دید اشترا . و رجوع به هرچیزی بعای خویش ... شود .

لیس في الدار غيره دیار . تمثیل :

خوانده در گوش او در و دیوار لیس في الدار غیره دیار . شیخ بهائی .

اشاره: گر تو نه یار بکو یار کو جز تو در این دایره دیار کو. خواجه.
نظیر: خودش است و دو کوشهاش. ما بالدار شفر. ما بالدار دعوی. ما بالدار دین. ما بهای عرب.
ما بهای نافیع ضرمه. جنبده نیست. متنفسی نیست. ما بهای دیبع. کدخداموش و گریه کسانو.
لیس کل ها یعلم یقال. همه دانسته نگویند.

لیس کل محتمل واقعا. نظیر: گمانها همه راست مشرف دور.
لیس لسلطان العلم زوال. علی علیه السلام.

لیس للانسان الا ماسعی. فرآن کریم. سوره ۲۵. آیه ۴.

اقتباس: باز آمد او بهوش اندر دعا
قدر همت باشد آن جهد و دعا
چون بکرد آن کار مزدش هست لا
نیست انسان راجز آنچه در آن سعی نمود
پس توجون سنگ نکندی ز که میجوانی ذر. ملک الشعرا بهار.
یغ肯 دانه اسرور تازان بدروی فردا. مولوی.
لیس للانسان الا ماسعی. مولوی.
آیت آن لیس للانسان الا ماسعی. عبدالواسع جبلی.
مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد.
لیس للمؤمن ان يذل نفسه. حدیث.

لیس من مات فاستراح بهیت ائمہ الہیت میت الاحیاء. از عنایین مثنوی.
لیس وراء عبادان قریه. آسوتر عبادان دیهی نیست. تمثیل:

صدر عمار و مجده عبادان قریه من وراء عبادان. کمال اسماعیل.
بر فراز همت او نیست جای نیست آسوتر ز عبادان نمی. منوجهی.
لیس هذا اول قارورة کسرت فی الاسلام.

نظیر: نه این مدعت من آوردم بعالیم. سعدی. بسر من نوشده است.

لیقضی اللہ امرا کان مفعولا. فرآن کریم. سوره ۸. آیه ۴۶. و آیه ۴۲.

لیک امیدوار باید بود که پس از مرگ تو هزار ارزه
(خانه را که چون تو همسایه است ده درم سیم کم عبار ارزد ...) سعدی.
لیک فرق است این حسن تا آن حسن (مردو گریک نام دارد در سخن ...) مولوی.

نظیر : کار پاکارا قیاس از خود مگیر گرچه باشد در بوشن شیر شیر . مولوی .
رجوع به اول من قاس ... و رجوع به زمرد و گه سبز ... شود .

لیلاج است . قمار بازی ماهر است . هر چه دارد بقمار می بازد . گویند لیلاج اسد مقام ران روزی از غایت فاقه ستر عورت را در گلجنی تاکم برخا کستر شسته بود جوانی با آموختن فن نزد وی رفت لیلاج نشسته سه قاب بیام حمام انداخت و گفت راست جیک چپ یک و میاین ^{انبه} است مرد بیام شده چنان یافت . لیلاج گفت با همه مهارتی که دیدی خورش سرا خون و جگر است و یوشش خاکستر . اینک اگر خواهی تو را نیز بیاموزم . و رجوع به برد قمار ... شود .

لیلی اخیلیه و توبه . معشوقه و عاشقی متلی از عرب . رجوع به لیلی و مجنون ... شود .
لیلی را بچشم مجنون باید دید . از مجموعه امثال طبع هند . رجوع به اگر مردیده ... و رجوع به گفت لیلی را خلبه ، شود .

لیلی و مجنون . نظربر . قیس و لبندی . شیرین و فرهاد . سعد و اسماء . خسرو و شیرین . بشنه و جیل . عروه و عفراء . دعد و رماب . وامق و عدری . تل و دمن . ورقه و گلشاه . نوه و لیلی . یوسف و زلیحا . ویس و رامین . نوار و فرزدق .

لیمیز الله الخبیث من الطیب . قرآن کریم . سوره ۸ . آیه ۴۷ .

لین الكلام قيد القلوب . علی علیه السلام . رجوع به زان خوش مار را از سوراخ ... شود .
لین قولك تحبب . علی علیه السلام . رجوع به فقره قبل شود
لیه لک من هلمک عن بینه ویحیا من حی عن بینه قرآن کریم . سوره ۸ . آیه ۴۴ .

باب م.

ما آبروی افقو و قناعت نمی برم **با پادشه بگوی که روزی مقرر است.**

رجوع به الرزق علی الله ، شود .

ما آرد خود را بیختیم و آرد بیز را آویختیم .

ما اتخد الله ولیا جاهلا . حدیث .

ما از آن خانه (یا) از آن سرای ، بر خاسته ایم . ما را بیش آن هوا و عنق دیری نیست .

نمث :

گر خواسته تو از بی خواسته ایم رو یار دگر خواه که ما خواسته ایم

تو پنداری دل بتو آراسته ایم ما ای بت از آن سرای بر خاسته ایم . فرخی .

رجوع به آن دفتر ها را گاو ... شود .

ما از خیک دست برداشتم خیک از ما دست بر نمیدارد . رجوع به ما خیک پنیر

را ... شود .

ما از مدینه تاب جوار تو آمدیم آخر تو از نجف قدمی به شهریما . نقل از شیعه .

زبان حال اهل بیت حسین ابن علی علیه السلام خطاب بروح امیر المؤمنین علی .

ما اضمر احمد شیئا الا ظهر فی فلتات لسانه و صفحات وجهه . علی علیه السلام .

نظیر ، اللعاظ ترجمان القلب .

الا ان عین المرء عنوان قلبه يخبر عن اسراره شاء ام ابی .

ما اضيق العيش لولا فسحة الامل . از العراضه .

ما الحب الا للحبيب الاول . (قل فؤادك حديث شئت من الهوى ...)

کم منزل فی الارض بالله الفتی وجبه (کذا) ابدأ لاول منزل .) ابو تمام طائی .

رجوع به لاحب الا للحبيب الاول ، شود .

ما الحیة الدنيا الا لعب ولھو . قرآن کریم . سوره ۶ . آیه ۳۲ .

ما عمر ما طالت به الدھور عمر ما تم به السرور . ابو فراس حمدانی .

ما الناز للفتیلة باحرق من التعادی فی القبیلة .

ما انزل الله من داء الا انزل له شفاء . حدیث . نظیر : تداووا فان الذي انزل الداء

انزل الدواء . اسامة ابن شریک .

ولقد ندمت على الكلام مراراً . از العراضه .

بسکه بر نا گفته شادان بوده ام . روکی .

ما او حی الی الله الی نبی الا وقد احضر ارواح الشعراء لاستماع الوحی . حدیث .

رجوع به ان من الشعر لحكمة ... ، شود .

ما این برجو شما آن برجو . نظیر : هذا فراق يبني وينيك قرآن کریم سوره ۱۸، آیه ۷۷.

ما وها وشل و تمرها وغل ولصها بطل ان قل العجیش بھا ضاعوا وان سکروا

جائعوا . (حجاج بن يوسف غضان بن القعشری .) دروصف ولایت کرمان . از عقد العلی .

ما بارگیه دادیم این رفت ستم برو ما

بر قصر ستمکاران تا خود چه رسد خذلان .

ایوان مداین را آئینه عربت دان

وزدیده دوم دجله برخاک مداین ران

خود آب شنیدستی کاتش کندش بریان

در سلسه شد دجله چون سلسه شد پیچان

پند سر دندانه بشنو ز بن دندان

گامی دوسه بر مانه اشگی دوسه هم بنشان

از دیده گلایی کن درد سر ما بنشان

.....

حکم فلك گردان یا حکم فلك گردان

خندند بر آن دیده کاینجا نشود گریان

خاک در او بودی دیوار تگارستان

دیلم هملک پابل هندو شه ترکستان

زیر بی ییلش بین شههات شده نعمان

در کاس سر هرم خون دل نوشروان

صد پند تو است اکنون در هزار سر شینهان

بر باد شده یکسر با خاک شده یکسان

گفتی که بر افشارند زرین تره را برخوان

(هان ایدل عبرت بین از دیده نظر کن هان

یک ره ز ره دجله منزل بمداین کن

از آتش حسرت بین بریان چگر دجله

تا سلسه ایوان بکست مداینرا

دنده هر قصری پندی دهدت نو نو

گوید که تو از خاکی ملاخاک توایم آکون

از نوحة بعد العق مائیم بمرد سر

.....

گوئی که نگون کرده است ایوان فلك و شرای

بر دیده من خندی کاینجا زجه هیگر بد

این است همان ایوان کز ترش رخ مردم

این است همان درگه کورا ز شهان بودی

از اسب پیاده شو بر ناطع زمین رخ نه

مست است زمین زیر الک خوردده است بجای می

بس پند که بود آنکه بر تاج سر شینهان

کسری و ترنج زر برویز و به زرین

پرویز چنین گویند آنچا که فکنه دی خوان

پرویز کنون کم شد زان گشده گتار گو
زدن تر کو برخوان رو کم تر کو ابرخوان (۱)
گفتی بکجا رفند آن تا جوران اینک
زایشان شکم خاکست آبستن جاویدان
خون دل شیرین است این می کده در زبن
ذاب و گل پرویز است این خم کنه دهقان
از خون دل طفالان سرخاب رخ آمیزد
این زال سید ابرو وین مام سیه پستان ...)

منتخب از قصيدة خاقانی .

ما بالذات لا يتغير .

نظیر : ومن يترف خلقاً سوي خلق نفسه بدعه و ترجعه اليه الرواجع ..
رجوع به از مار نزاید ...، ورجع به گهر خطآنکند ، شود .

ما بخير و شما بسلامت . از مجموعه ،ختصر امثال طبع هند .

ما برای وصل سخن آمدیم نی برای فصل سخن آمدیم . مولوی .
رجوع به تا توانی یامن ... ، شود .

ما برون را نسگریم و قال را مادرون را نسگریم و حال را . مولوی .
ما بین آسمان و زمین جای عیش نیست

یک دانه چون جهد زمیان دو آسیا . سعدی .

ما قادری نفس ماذا تکسب عذرا وما قادری نفس بای ارض تموت . قرآن کریم .
سورة ۲۱ . آية ۲۴ . نظیر : لايعلم النيب الا هو . قل لو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الغير .
ما ترك الاول للآخر . رجوع به کم ترک الاول ... ، شود .

مات زيد زيد اصغر فاعل بود لیک فاعل نیست کو عاطل بود
اور روی لفظ احیوی فاعل است ورنمه مقتول است و موتش قاتل است مولوی .
ماتم زده را بنو حه گر حاجت نیست . عطار .

ما ثبت قدمه امتع عدمه . نظیر : آنچه آغاز ندارد نیزیرد انجام .

ما جrai پادشاهان کس نگوید با غلامی . اوحدی .

ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه . نظیر : خدا یکی یار یکی .

ما جعل عليکم فی الدین من حرج . قرآن کریم . سورة ۲۲ . آیه ۷۷ .

ما چت نبود موچت نبود دندانه گماز کت چه بود لا زنی فرتوت هر شام از پسر
خبر بازار پرسیدی فرزند ما جری دوستی را به شکایت حکایت کرد رفیق گفت مادر تو شوی
خواهد و سؤال ها از آن بود تجربت را امشب در جواب بگوی حاکم شوهو کردن فرتوتان را

(۱) کم ترکوا من جنات و عيون . قرآن کریم . سورة ۴ . آیه ۲۴ .

اسر داده است . پسر چنان کرد و مادر را نهایت شادان یافت . گفت فردا بعgam شو که شب بخانه شوی شوی شبانگاه مادر را بر چار وائی نشانده بصحراء برد و در مقاذه بشاند و گفت باش نا داماد باستقبال آید و خود باز گشت پیر زن با خود می سرود « به ینی خطبه را خواندند برج تحسیابند آیا مردک جوان است آیا ابرو کمان است . » پس از ساعتی از دور دو روشنائی دید گفت آری اینک مشعلها را آوردند . شعله ها از چشم گرگی میافت که بجانب او می شناخت . گرگ نزدیک شد پیر زن دستهای گرگ را در گردن دیده پنداشت داماد است لیکن گرگ دندانها بکلوی او فشرد و زال گفت

ما حفظ فرو ما کتب قفر . نظری : کل علم لیس فی القرطاس ضاع . رجوع به العلم صید . . . شود .

ما حیله الریح اذا هبت من داخل . شاید اصل مدل از فارسی ترجمه شده است چنانکه

۱۰ فردوسی نیز آرا آورده است آنجا که از زبان گرسیوز در باب سباوش با اراسباب فرماید ،

هر آنکه که ییگاه شد خویش تو بدانست رار کم و ییش تو

ازو خویشن را سکه‌دار باش شب و روز بیدار و هشیار باش

چو بشناخت او راه سامان تو تواند بدی کرد بر جان تو

نیینی از او جز همه درد و رج پراکندن دوده و نام و گنج

بر این داستان زد یکی دهنون که بادی که از خانه آید برون

نهانند درمان آرا ییند اگر بد نخواهی تو مینوش یند . فردوسی .

نظری : پیون دشمن از خانه خیزد با ییگاه جگک بالا گیرد . ابوالفضل ییهقی . کرم درخت از خود

درخت است . شکایت از که کنم خاکیست غمارم . حافظ . پرمن است که برمن است . پیون دوست

دشمن است شکایت کجا برم . اطیه‌یی .

چو سگ در رمه گشت بزغاله گیر شبان گوبسگ زن نه بر گرگ پیر . امیر خسرو دهلوی .

و رجوع به ار ماست که بر ماست . شود .

ما خود افتاد چنان مسکینیم حاجت قیغ بر کشیلعن نیست . سعدی .

نظری : ما خود شکسته ایم چه باشد شکست ما .

ما خود شکسته ایم چه باشد شکست ما (با چون خودی در افکن اگر پنجه میکنی . . .)

۲۵ رجوع به فقره قبل شود .

ما خو لیای مجه‌تری سکمی کند بل عامرا (ارمایه بیچار گئی قطعی مردم می شود . . .)

سعدی . رجوع به از تواضع بزر گوار . . . شود .

ما خیک پنیر را رها کردیم خیک پنیر هارا رها نمی کند . گویند معلمی از

پیشوائی در راهه کنان در فصل زمستان پوشیده بود خرمی را سیل از کوهسار در ربوه بود میگذراند و سرش در آب نهان . کودکان بست ویرا دیدند گفتند استاد اینک پوستین در جوی افتاده است و تو را سرمه است آنرا بگیر . استاد از غایت احتیاج و سرما درجست که پوستین را بگیرد خرس پیر چنگال در روی زد استاد در آب گرفتار خرس شد کودکان باگ میداشتند که ای استاد پوستین را بیاور و اگر نمیتوانی رها کن تو بیا . گفت من پوستین را رها میکنم پوستین مرا رها نمی کنم . فیه مافیه .

مادح خورشید مداع خود است (... که دوچشم روشن و نامرده است .) هولوی .

نظیر : از او هرچه بگفتند از کم و بیش نشانی . داده اند از دیده خویش . شبستری .
که آفتاب ستا چشم خویش را بستود . مولوی .
ستایشت بحقیقت ستایش خواش است
اطالة ذی نفع و اکثار مادح .
۱۰ و ایس یزید الشمس نوراً و رفعهَ

هادر آزاد گمان کم آرد فرزند .

جان گرامی بجاش اندر پیوند (دیر زیاد آن بزرگوار خداوند)
راد و سخنداں و شیر مرد و خردمند دائم بر جان او بلزم زیراک
خلق نداند همی که بخشش او چند از ملکان نس چنو نبود جوانی
نام بگیتی نه از سزا ف برآکند ۱۵ کس نشناشد همی که کوشش او چون دست و زبان زر و دُر پرآکند او را در دل ما شاخ هربانی بنشست
همچو معماست فخر و همت او شرح ۲۰ گرچه بکوشند شاعران زمانه سیرت او تخم گشت و نعمت او آب سیرت او بود وحی نامه بکسری
سیرت آشاه پند نامه اصلیست هر که سر از پند شهریار بیچد
کبست بگیتی خبر مایه ادبیار ۲۵ هر که نخواهد همی گشايش کارش ای ملک از حال دوستانش همی ناز آخر شعر آن کنم که اول گفتم
نظیر : بنات الطیر اکثرها فراخاً و أم الصغر مقلات نزور . أم الکرام قبلة الاولاد . ابن المعتز ؟

مادر با سیم بچه میخورد قند کلوچه . نظیر : نام ما بکام بو .

مادر بتهای بت نفس شهادت (... زانکه آن بت مارو این بت از ده است

آهن و سنگست نفس و بت شرار و آن شرار از آب میگیرد قرار

سنک و آهن ز آب کی ساکن شود آدمی با این دو کی این شود .) مولوی .

مادر بد بچه اش را بخواب نمینه و آنکه به ییند . رحوع به بدر و مادر به اولاد ... شود .

مادر دزد گاهی سینه میخورد گاهی سینه میزند .

مادر را دل سوزد دایه را دامن . ت مثل :

بدایه گفت دایه چاره ساز که رفته بار بد مهر آیدم بار ...

یکی آش ذ عشق اندر من افتاد مرا در دل تورا در دامن افتاد . ویس ورامین .

مراورا جز شبکه ای نیاموخت ...

دل دایه بر آن دلبر همی سوت

یاسخ گفت ویرا ویس دلکش

دل من با دل تو نیست بکسان ترا دامن همی سوزد مرا جان . ویس ورامین .

اشاره : گفتم نایست نیز هرگز پیرامنا

مارا گفتی میا بیش بدهین معدما

کل چو لاله نبود درغم کوتاهی عمر

شنیده که چه با شمع گفت بروانه

چوابداد که سوز است نامه دوبلیک

نظیر : باغ بین را چه غم که شاخ شکست

چو خر در گل اند کسی نیکتر

و رجوع به آه صاحب در درا ... شود .

مادر زفت دوست داشت . بگاه آمدی از محصر هنوز برای تو چیزی بر جاست .

مادر زفت دوست نداشت . در رسیدی آجه بود خورده اند .

مادر زن خرم کرده تو بره بر سرم کرد .

مادر عاشق بیمار است . هر چند فرزند بی مهر باشد مادر را مهر نکاهد .

مادر فرزند را بس حقه است (... او در خورد چنان حور و حفاست .) مولوی .

مادر که نیست بازن پدر باید ساخت .

مادر مرده و ده درم وام . مثل : من که عبد الرحمن فضولیم چنانکه زلان نسابر

گفته اید مادر مرده و ده درم وام . ابوالفضل بیهقی .

مادر نسوخت مادر اندر سوخت ! رجوع به اگر تو عمه ... شود .

مادر هفت تا . کنایه از سک است وزنان بزیهای کسیر الاولاد به خشد کویند .

مادر از خیک پنیر برداشتم خیک از ما دست برنمیدارد . نظیر :

چشم بفرافت نگذارد چکنم این درد بر آن درد سپارد چکنم .

من دست ذچشم داشتم مدتهاست چون چشم ز من دست ندارد چکنم . رجوع به ماختک ... شود .

مادرگی خوش آیدت چادر بگیر رستمی خوش آیدت خنجر بگیر . مولوی .

ماده بعضو ضعیف میریزد . نظر : هر جا سنگ است بیای لگ است .

ماده سک بلانه شیر فراست . رجوع به سک در خانه خود ... شود .

مادیک پلو خواهیم مشروطه نمیخواهیم . تحریف حرارةً است که غوغای سر تجمع

در انقلابات مشروطه میخوانند و اصل آن این بود : ما حامی قرآنیم ما جمله مسلمانیم ما دین نبی

خواهیم مشروطه نمیخواهیم . ورجوع به صور اسرافیل شماره ۱۸ صفحه ۸ شود .

ما دین نبی خواهیم مشروطه نمیخواهیم . رجوع بقرة قبل شود .

ما را از مدرسه بیرون میرویم . طالب علمی را از مدرسه براندند و او رخت برگرفته

میرفت کسی از او برسید تو را چه رسیده است گفت ... نظیر : احمدک بهمه نمیرفت بردنده .

ما را اصفهان بس . گفته را بسلطان حسین صفوی نسبت کنند آنکاه که افغانان تا حومه

شهر باگرفته بودند .

ما را بدین گیاه ضعیف این گمان نبود . تنبل :

القصه چون برآه عدم رفت عقل گفت ما را بدین گیاه ضعیف این گمان نبود . عصمه الله .

ما را بسخت جانی خود این گمان نبود . (شباهی هجر را گذراندیم وزنه ایم ...)

شکیی .

۴۰

ما را بس وهمه ترشیز را . نظیر : هفت شت ما هم بس است .

ما را بگازران ری چکار که جامه را پاک شویند یا ناپاک . رجوع به کویند که

در سقبن ... شود .

ما را تو برآه آسیادیدی !

می نگذری و روی تو از بیشم ما را بو برآه آسیا دیدی ! عطار .

ما را چه از آنکه ناسی بگوید وان عیب که در هاست یکی صد گوید

ما آینه ایم هر که درها نگرد هر لیک و بدی که گوید از خود گوید . خیام .

رجوع به کوبی غریان ... شود .

ما را چه از این قصه که هماؤ آمد و خر رفت . از مجموعه امثال طبع هند .

۴۰

ما را خداوند یافه نیشت (سوی کار داماش نامه نوشت که ...) دفیقی . رجوع به افسینه انما ...، شود .

ماران کنند روdan کشند . نتیجه اعمال مادران را فرزندان بینند .

ما را نهالی بجز خاک نیست (وزان بس چو مرگ آیدم باک نیست که ...) فردوسی .
رجوع به از مرگ خود چاره ...، شود .

ما را نه از این خمیر نه از آن فطیر . جامع المثیل .

ما را هم از این نهد کلاهیست . تمثیل :

کسی که بود مرادرا از این سدکله است و یا منم که بدین سرت و ندینسانم . سوزنی .

مرا نیز از آن بایگاهی رسد باندازه سر کلاهی رسد . ظاهی .

ما را همه از پرای خود میخواهند (خود را زبرای ما نمیخواهد کس ...) فدائی لاهیجانی .

ما را از پونه بش میاید پونه هم در لانه اش سبز میشود . نظر : بعض من ریح السداب الی الحیث .

ما راست این جهان و جهانجوي مارگیر

وز مارگیر مار بر آرد همی دمار

غره مشو بدانکه جهان عزیز کرد ۱۵

ای بس عزیز کرده خود را که کرد خوار . عاره مروزی .

رجوع به از مارگیر مار ...، شود .

ما را فسون بردار نیست . نصوح و اندرز ویا ابرام دروی ائر نکند . تمثیل :

هزار جبله کنم نا بکیرمش سر زلف . چه سود جبله که مارش نمیرد افسون . این بین .

۲۰ کفتم ایدل کم آن لف سبه کارش کرد . کان نه ماریست که دروی دم افسون گرد . این بین .

ما را اسکرچه بخاصیت نه نکوست . پاسبان درخت صندل اوست . سنائی .

رجوع به هر چیزی بجای خویش ...، و رجوع به ابلهی دید اشتری ...، شود .

ما رایت انصاف من الدنیا آن خدمتها خدمتک وان تر کتها تو کتک .

ابوعبد الله مغربی ، از کشف المحجوب .

ما رایت ظالمًا اش به بمظلوم من حاسد ذی غم یشکی من سوء حظه ویبغض
المحسود بلا جرم و تقصیر منه . ۲۰

ما را بایی پائی بیش از آن دود که سو ش خزک با هزار پای . از مجموعه امثال طبع هد .

ما را بد به از یار بد . خواجه عبد الله انصاری . رجوع به فقره بعد شود .

مار بدلز خم ارزند بر جان زند .
(حق ذات پاک الله الصمد که بود به مار بد از یار بد...). مولوی .
رجوع به آلو چو به آلو ...، شود.

مار بدلست دشمن باید گرفت (یا) بدلست دیگران باید گرفت . اشاره :

۹ چون یار بیوسه دادنم بار گرفت زافش بکرتم از من آزار گرفت
 چون یاری من یار همی خوار گرفت . ابو الفرج رونی .
 لیک بدلست کسان ارقم و ثعبان گرفت . سلمان ساوی .
 تا برانش فرمان خوار سیرد (کدا) نظیر : بدلست کسان چون توان کشت شیر
 نباشد ترا پیش او شد دلبر . اسدی .
 ۱۰ بدلست کسان مار باید گرفت .

مار بدلست دشمن کشتن . مثال : سرماр بدلست دشمن بکوب که از احدی الحسینین خالی نباشد
 که اگر این غالب آمد هارکشته و اگر آن از دشمن رستی . سعدی .

مار بود دشمن و بکنده دندانش

زو مشو ایهمن اگرت باید دندان . ابو حنیفه اسکافی .

۱۱ **مار پوست بگذارد خوی نمیگذرد** . جامع التمثیل . رجوع به العادة طبیعة ...، شود .
 مار تا راست نشود بسوراخ فروید . رجوع به اگر خواهی از هر دوسر ...، شود .
 مار خاله هر زمینی را خورد بر نک آن خدک شود . نظیر : مال کافر را مینخورند
 بالاش شمشیر می زند .

مار خانه را بدلست همه سایه گرفتن (یا) کشتن . رجوع به مار بدلست دشمن ...، شود .

۱۲ **مار خفتنه را نمیزند** . خفتنه و غافل را درنج رسانیدن از جوانمردی نیست . رجوع به
 شیخون ...، شود .

مار خوردن . تحمای گفته و کرده زشت وزنشه کردن .

لعل روان ذجام ذرنوش و غمجهان خور زین فلک منوری بهر چهارمین خوری . (۱) سلمان ساوی .
 مار خوش خط و خال است . نظیر : گرگی درلباس میش است .

۱۳ **مار دارد مهره و در اصل خود بدگوهر است** .

مار در آستین پروردن . بدگهربرا یاری دادن .

مار دست ندارد ز قتل هار افسای (بد او فتند بدان لاجرم که در من است که ...) سعدی . رجوع به از مارگیر مار مر آرد ... ، شود .

مار دم کنده . دشمنی آسیب دیده . مثال : وعلی تکن دشمن است بحقیقت و مار دم کنده که برادرها طقا خان از بلاساغون بعثمت امیر هاضم برآنداخته است . ابوالفضل بیهقی . وعلی تکن هار دم کنده است برادر برآفاده و وی بی غوث مانده . ابوالفضل بیهقی .

مار را بdest دیگران باید گرفت . کچ . رجوع به مار بdest دشمن ... ، شود .

مار را بdest دیگری می گیرد . جامع التمیل .

مار را چون اجل فراز آید بسر راه خلقهش آز آید . سنایی .

نظیر : چو وقت مرگ مار آید بگر رهگذر کردد . رجوع به اذا جاء اجل البعير .. ، شود .

مار را چون دم گستاخی سر باید کوفتن ۱۰

کار مار دم گستاخی نیست کار سرسی . سلمان ساوی .

مار را نسبت گنه باشد بطاؤس ارم خار را شبیه خطا باشد بگلزار جنان . فآی .

مار را هر چند بیتر پروری چون یکی خشم آورد گیفر بربی

(... سفله طبع مار دارد بی خلاف جهد کن نا روی سفله نگری .) ابوشکور بلغی .

۱۵ رجوع به از مارگیر مار مر آرد ... ، شود .

مار رنگین و گودک نادان .

مار سر کوفته به . جامع التمیل .

مار صد سال اگر چه خاک خورد عاقبت خورده خواره مار . خاقانی .

مار که آز رده شد سر کوفتن واجب آید . سرزبان مامه .

۲۰ نمونه : مار را چون دم گستاخی سر باید کوفتن

کار مار دم گستاخی نیست کار سرسی . سلمان ساوی .

نظیر : مار که زخمی شد باید از سوراخ بیرون آورد .

مار گه پیر شد قورباغه سوارش می شود . رجوع به پیری و جلد عیب ... ، شود .

مار که زخمی شد باید از سوراخ بیرون آورد . رجوع به مار که آز رده شد ... ، شود .

۲۵ مار گرفتار و روز گمار دراز . جامع التمیل .

مار گزیده از ریسمان دو رنگ (یا) از ریسمان الیجه (یا) از ریسمان سیاه و سفید (یا) از پیسه رسن می ترسد .

- تمثیل : زمام عقل بدهست هوای نفس مده
من آزموده ام این رنج و دیده این سختی
عبدت نبسته ام از روی وموی راه نظر
زمار خسته گبسوی دلبران ترسد .
سنبل اسیر بزلف ترا دام وحشت است
چنان زمرگی بترس از سیه سبیدی مُوی
که مردمار گزیده زشکل بیسرسن . جمال الدین عبدالرزاق .
- مار گیر را در آخر هار گشاد .** نظیر : سبو برآه آب می شکند . رجوع به از هار گیر
مار برآرد ... ، شود .
- مار هرده نگزد .** کچ . رجوع به از مرده حدیث ... ، شود .
- ۱۰ **مارمههره ، هر ماری ندارد .** جامع التمثیل .
- مار نزاید جز مار بچه . رجوع به از مار نزاید ... ، شود .
- مار و مرغ آری چو سنگ و دام را در خور شدند**
- ماریرون آید از سوراخ و موخ از آشیان .** معزی .
- رجوع به اذا جاء اجل البعير ... ، شود .
- ۱۵ **مار هر کجا کچ رود بلانه خود راست رو د .** رجوع به الاید لا یکذب ... ، شود .
- ماریگ تک جوئیم دیگران آب گذران . ما با تو بائیم و دیگران تو را بگذارند .
- مازندران خرم و شاد باد** همیشه بر و بوهمش آباد باد
- که در بوستانش همیشه گل است** بکوهان درون لاله و سنبل است
- هوا خوشگوار و زمین پرنگار** نه گرم و نه سرد و همیشه بهار
- ۲۰ **نوازنده ببلیل بیانغ اندرون** سگ از نده آهو بر غ اندرون
- همه ساله خندان لب جوییار** بیهوده بازی شکاری بکار
- دی و بهمن و آذر و فروردین** همیشه پراز لاله بینی نهین . (ک ...)
- فردوسي .
- مازندرانی از این بیش نمیرد .** گویند غربی بمازندران گوری را دید کنده و مردمایی
- برآن گرد آمده و در میانه بیری گریان از بیر برسید بر که میگری گفت بر خود که اینکه مرا بخاک
- سپارند مزد متعجب از حاضران برسید زنده را چگونه هگور کنید گفند تو غریبی و ندانی که
- مازو و نیل در جانی سگران شدن .** کنایه از نشرت سوکواری و عزاداری در جانی

باشد . تمثیل :

کسی نجست و گر رست خورده بود حسام
سلاح واسب بلشکر که شه ارزان گشت
ما زیاران چشم یاری داشتیم (... خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم .) حافظ .
ما سپر انداختیم همچو کمان می کشی (... گو دل ما خود مباش گر تو
بدین دلخوشی .) سعدی .

ماست بدھانش ما یه زده اند (یا) ما یه کرد همچو . نظیر : آرد بدھانش گرفته ،
ماست مالی کردن . مصلحت را حقیقی را یوشیدن .
ماست و دروازه هردو می بندند . نظیر : بزر و شمشیر هر دو در کرنده .
ماست و سیاه تخمه کار را مشکل کرد .
ماستهارا کیسه کردن . مرعوب شدن .

ماستی که ترش است از تغارش پیداست . (سالی که نکوست از بهارش پیداست . . .)
ما سه نفر بladن خوردیم آن دو دیو و آوانه شدند اما مرا بحمد الله با کمی نیست .
سه آخوند حدت ذهن و قوت حافظه را در خوردن بladن افراط کرده و هر سه دیوانه شده سربصرخ
نهادند یکی از آنان از حند روز عربان ، عمامة بزرگ بر سر و عصانی بلند در دست با
طمأنیه و وقاری تمام مدرسه فاز گشت . طلاق برا او گرد آمدند و پرسیدند تو و یاران را حه رسید
گفت ... انتهی . خوردن بladر به تصد منکور عادنی مرسوم طلاق بوده چنان که کندر نیز برای
این مقصود بخوردید اند .

گر بladر خورد او افیون شود . مولوی .
بلاذر است و بladر کنند نرا زیر ک خصوص دریتیمی که هست از آن دریا . مولوی .
آن بladر های تعلیم و دود زیر ک و دانا و چستش کرده بود . مولوی .
ماشاء الله کان و مائیم یشاء لم یکن .

ماش را با در آمیختن . مصال : چون اما بک را دید که بخلط الماش بالدر و تمییز امور
ماش نه بر وجه صواب میگرداند اما بک را ارشاد می کرد . تاریخ سلاجقه کرمان محمد ابن ابراهیم .
ماش هر آش است . نظیر : نخود هر آش است .

ماشیتی احق بطول السجن من اللسان . رجوع به اگر طوطی زبان می بست . . . شود .
ما شیخ و زاهد که متشرشناشیم (... یا جام باده یا فصه کوتاه .) حافظ .
ما صد نفر بودیم قتها آنها دو نفر بودند همراه . رجوع به آنها دونقر بودند . . . شود .
ماطعم امر من السؤال . (انتقال الصخر من قلل العجال احب على من من الرجال و

ذقت مرارة الاشياء طرأً ف...) على عليه السلام .

ما عبد في الأرض الله أبغض إلى الله من الهوى . حدیث .

ما عدل من حارت قضااته ولا صلح من فساد سفاته . منسوب به انو شیروان ، از عقد المعلی .

ما على الامين الا اليمين . قاعدة فقهی .

گر بزد والد پسر را و بمرد آن پدر را خون بها باید شمرد چون معلم زد پسر را شد نلف بر معلم نیست چیزی لا تخف کان معلم نایب افتاد و امین هر امینی هست حکمش همچنین . مولوی .

ما على الرسول إلا البلاغ . قرآن کریم . سوره ۲۴ . آیه ۵۴ . اقتباس .

۱۰ من آنچه شرط بلاغست با تو میگوییم تو خواه از سخنم پندگیر و خواه ملال . گوینده را چه غم که نصیحت قبول نیست کر نامه رد کنند گناه رسول نیست .

بر رسولان بیام باشد و بس . سعدی . نظیر : از ما گفتن بود . بر گوینده یهش از گفتار نباشد . از قابوسنامه . هرجه گفتیم اگر نگیری یاد روز ما بگذرد شبت خوش باد . اوحدی .

تو باشی در میان ما در کناره نباشد جز درودی بر نظاره . ویس و رامین .

۱۵ **ما عند کمین پنقد و ما عند الله باق .** قرآن کریم . سوره ۱۶ . آیه ۹۸ .

ما فاقات مضى وما سيأتيك فاين . قم فاختتیم الفرصة بين العذمین . نظیر : زندا و ز دی کس را نشان نیست که آن رفت از میان این در میان نیست یک امروز است ما را نقد ایام بر او هم اعتمادی نیست تا شام . رجوع به از آنروز یکه ارتقا شد ... و رجوع به اگر صد سال باشی ... شود .

۲۰ **ما في حرب خيور فقط .**

ما فرحتنا ببابليس فكيف با ولاده . رجوع به از یدرس چه خبر دیدیم ... و رجوع به از مار نزاید ... شود .

ما قل سفهاء قوم إلا ذلوا .

ما قلم در سر کشیدیم اختیار خویش را (رای رای توست خواهی جنک خواهی آشنا ...) سعدی .

ما كثره الشعراe الاعلة مشتقة من قلة النقاد . غزی .

ما كجائيهم دراين بحر تفكير تو كجائي (ايکه گفتی سرو اندري خوبان فرمانه ...) سعدی . نظیر : انت في واد وان في واد .

ماکله مایتهمنی المرء یدر که تجربی الرياح بما لاتشهی السفن . رجوع به خدا کشته آنجا که خواهد . . . ، شود .

ماکله دادیم دل و دیده بطوط فان بلا سوییاسیل غم و خانه زنبیاد بیر . حافظ . رجوع به آب که از سر گذشت . . . ، شود .

ماکله رسوای جهانیم غم عالم پشم است . نظیر : طبل بنها ن چه زنی طشت من از بام افتاد .
ماکله کافریم کافر قر .

ماکله کورانه عصا ها میز نیم لاجرم قندیلها را بشکنیم . مولوی .
ماکله نمیزیم چرب قر . نظیر : خجال پلو چرب ترك .

ماکیان چون نیک باشد خایه گیرد بی خروس . (ای برادر گر عروس خوبت
آبستن شده است ایند ایندست که بودی غایب از نزد عروس بر عروست بد گمان گشتن نباید
بهر آنک . . .) علی شطرنجی .

مالا عین رات و لا اذن سمعت . (و فرزندان او با ابهنی وعدتی که . . . بابتدا در
رسیدند .) جهانگشای جوینی .

مالا لا یدر کله لا یتر کله . تمثیل :

۱۰ ان شیئا کله لا یدرک اعلموا ان کله لا یترک . مولوی .
رجوع به المیسور لا یترک . . . و رجوع به آب دریا را اگر توان کشید . . . ، شود .

مال از بهر آسایش عمر است فه عمر از بهر گرد گردن مال . سعدی . نظیر :
تعس عبدالدرهم و تعس عبدالسینار و تعس عبد الخمیسه والقطیفة . حدیث . رجوع به بغور هر چه
داری . . . ، شود .

مال است ذه جان است که آسان بتوان داد .
مال او روغن قاز دارد .

مال او یابد که کسیبی میکند نادری باشد که بر گنجی زند . مولوی .
مال بچه یتیم نیست ! بزاح بیهمان گویند و مراد اینکه چرا چیزی از ماحضر نخورید .
مال بد بریش صاحبیش . نظیر : سکه شاه ولايت هر جارود یس آید . کالای بد بریش خاوند .
۴۵ دشنام دمی باز دهنده ز بی آنک دشنام مثل چون درم دیر مداراست . ناصر خسرو .
مال بروز سختی بکار آید و دوست بهنگام محنت . (و پارسیان گفته اند که . . .)
مرزبان نامه . رجوع به دوست مشمار آنکه . . . ، شود .
مال بکار آمده آنچه دشمن را دوست گند . مرزبان نامه .

مال تو داد دشمنت بدهد سگر تو زو داد دوست نستانی . این بین .
مال حرام بود برای حرام رفت . کچ . رجوع به باد آورده را باد میرد ، شود .
مال خانه بصاحب خانه میروید . نظیر : ما اشیه السفينة باللاح . دزدیده بود خر که
نمایند بخداوند . صفاتی هر چن از روی باگیان بیداست .

مال خودم مال خودم هم مال خودم . نظیر : با مفت با مفت یا مفت .
مال دنیا بدنیا میماند . باید مال را صرف کرد و برسر آن نراع نکرد . نظیر :
هون عليك ولا تولع اشفاع فانتا ما لنا للوارث الباقی .
رجوع به بخور هر چه داری . . . شود .

مال دنیا وبال آخرت است . از جامع التمثیل .

مال را بروی صاحبیش خرند . فروشنده را گشاده روئی و چرب سخنی باید .
مال را عوض بود جائز نبود . از قابوسنامه .

مال را سگر بپر دین باشی حمول نعم مال صالح گفت آن رسول
(چیست دنیا از خدا غافل شدن نی فماش و نقره و فرزند و زن . . .) مولوی .
اقتباس : از حدیث نبویست : نعم المآل الصالح للرجل الصالح .

مال را هر کسی بدست آرد راجش اندر نگاهداشتن است . نظیر ، بول
بیدا کردن آسان است نگاهداشتن مشکل است . مال گرد کردن آسان است و نگاهداشتن دشوار .
مال علی و اصل علی . رجوع به حق بقدار . . . شود .

مال فقیرها چه میشود یا پسر میشود یا دختر . خادمه یکی از شاهزادگان معاصر
رحمت خواست تا شب را به پرستاری دختر خود که درد زده داشت رود صباح شاهزاده پرسید
دختر چه زائید ؟ گفت قربان مل ما فقیرها چه میشود . . .

مالک ترین کسی بعلم عمل کننده علم است . منسوب بهوشنک ، از تاریخ گزیده .
رجوع به با علم اگر عمل نکنی . . . شود .

ما لک ما اکلت فافینت ولبست فابلیت . حدیث . از العراضه .

مال سگر کردن آسان است و نگاهداشتن دشوار . رجوع به مال را هر کسی . . . شود .
مال لک اراب و رب الارباب .

چگونه داند انگشتی که زر گر کیست . چگونه داند صراف خویش را دینار
چونیست دانش برکار خوبش دایره را چگونه باشد دانا بغالق یرکار . ناصر خسرو .
رجوع به چه نسبت خاک را . . . و رجوع به این الشی . . . شود .

مال ماحکم منار است مال مردم زیر تغوار . عیوب ما را باز گویند و از خود را نهان کنند.
مال مردم را بامردم باید خورد .
مال مردم مال مردم است .

مثال : ملن ذوباد اگر چه هر باست کجا چیز کسان زآن کسان است . ویس و رامین .

۵ مال مرده پس مرده میروند . ارمجموئه امثال طبع هند . رجوع به فقره بعد شود .
مال مرده عقب مرده میروند . نظربر : بصاحبیش چه وفا کرد که بمن (یا) نو (یا) باو کند .
رجوع به فقره بعد شود .

مال مرده وفا ندارد . نصل :

مال صراحتی ندارد خود وفا چون بنا کام از گذشه شد جدا
او نداند قدر هم کارزان بیافت که بکد و کسب رنجش کم شافت . مولوی .
مال مطلوب لعینه نیست . ارفه ماوی .

مال مفت از عسل شیرین تر است .

مال مفت و دل بیرحم . بطری : سنک مفت و کلاع مفت . سنک مفت میوه مفت .
مال وقف است و تعلق بدعاگو دارد (هر کجا قاب بلو جوجه و کوکو دارد ...)
رجوع به آمر حوم دیگر ... شود .

مال و ملکی که بر سر برآید باشد نکند عاقل اعتماد بر آن . ادیب صابر .
مال همه مال است مال من (یا) مال تو ، بیت المال . مال خود را حفظ کنند و مال
من (یا) و را خورند .

مالیات دولت نباید زمین دهاند . رجوع به سوت را بود کردن ، شود .

۶۰ مال یتیمان خوری پس چله داری کنی
راه مزن بر یتیم دست بدار از چله . سنائی .

رجوع به لازن ولا . . و رجوع به باین داریه ... شود .

مال ینکه جا میروند ایمان هزار جا . چون مال کسی را بسرقت برده به یگناهان نیز بدگمان شود .
اما آورده را مرده شو میبود . رجوع به العادة طبیعت ... شود .

۷۰ مامات هن خیره و اصل و ماغاب من ذکره حاضر . (و ...) از مقامات حمیدی .
اما که دو تا شد سربچه کچ بیرون آید . رجوع به آب اشار شلوغ ... شود .
مامذهب من المذاهب الا وللتباخ فیه قدم راسخ .
مامن دابه فی الارض الاعلى الله رزقها . قران کریم . سوره ۱۱ . آیه ۸ .

اقباس: نه مامن دایه فی الارض گفته است نه بر من هست رزقت قرض گفته است
مگر باور نمیداری زحق آن که می سوزی بیجان اربهر یک نان
محکمن از بهر خوردن خلق سوزی که با روز تو خواهد بود روزی . پوریای ولی.
رجوع به الرزق علی الله ، شود .

۹. مامن شی اضر لقلب المومن من کثرة الاكل والشرب وهي موئية قسوة القلب
و هي جان الشهوة . و الجوع ادام المؤمن و غذاء للروح و طعام للقب و
صحة للبدن . حدث رجوع به از گلوپنه ... شود .
مامن طریقه الا و المتساخ فيه قدم راسخ .
مامن عام الا وقد خص .

۱۰. مامور دولت است حقض را باید داد . بمه شب زمان در حالمکه بوران و برفی شدید
بود طبیبی را از دبهی دیگر باسنلاع حاکم برداشت حاکم بازمیزدی بدنداد و در کاه باز گشتن فراش
از طبیب بستخی حق طلب کرد عذیب از د حاکم رفت و قصه برداشت حاکم گفت ...
مامور معدور است . رجوع به المأمور معدور ، شود .

۱۵. مامون آنک از مملوک دولت اسلام هر گز چون او ندید تازی و دهقان
سوده و فرسوده گشت بروی و خلقان جبهه از خز بداشت برتق چند آنک
مر ندما را از آن فزود تعجب کردند از روی سوال از سبب آن
گفت زشاهان حدیث هاند باقی در عرب و در عجم نه تو زی و کتان
شاه چو بر خزو بزر نشینند و خسید برتق او بس گران نماید خفتان .
ابوحنیه اسکافی .

۲۰. ما میخواهیم و دیگران میخواهند تابخت کر ابود کرا دارد دوست . از
به مافیه . واز کتاب نز بهاء الدین ولد .

مانداریم از رضای حق گله عار ناید شیر را از سلسله .
اصل شعر بتقدیم مصراع دوم از مولوی است .

ماند از بهره کوتاه دست اگر بهره جو مرد هشیار نیست (بلی ...) بدیع الزمان .
ماند از کل هر که شد مشتاق جزو .

(ب) خرض نبود بگردش در جهان غیر جسم و غیر جان عاشقان
عاشقان کل نه این عشقان جزو مولوی .
ماندم من سکت . علی علیه السلام . رجوع به اگر طوطی زبان ... شود .